

hverken er Holdepladser eller Bevillinger til Planteavl eller til Husmandsforeninger, jeg har tænkt at tale om, dermed ikke sagt, at dette ikke er værd at tale om, langtfra. Jeg forstaar saa udmærket, at Interessen i dette Øjeblik samler sig om de politiske Udtalelser, navnlig dem, der ere faldne i dette Møde, og jeg kan vanskelig tage Ordet efter disse Udtalelser uden til en vis Grad at beskæftige mine Tanker med, hvad der i saa Henseende er kommet frem.

For at tage det, der ligger nærmest, kan jeg begynde med, hvad det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) talte om. Jeg tror, at Medlemmerne med en vis Interesse hørte paa, hvad han havde at sige om hans og hans eget Partis Stilling til de foreliggende Sager, og specielt paa hans Udtalelser om Sager som den almindelige Valgret i Kommunerne. Jeg skal ikke nægte, at han lige i Begyndelsen af sit Foredrag i ikke ringe Grad svækkede Betydningen af, hvad han havde at sige, ved at gøre opmærksom paa, at Svaret paa vor Ordførers Spørgsmaal egentlig skulde gives af Flertallet i Tinget her oven over. Der er noget uheldigt i, at et Parti, enten det nu er Højre, eller et hvilket som helst andet Parti, vil skyde sig ind under og lade sig sin Stilling til de foreliggende Sager diktere af Hensyn til, hvorledes man vil stille sig i det andet Ting. Det er navnlig ikke heldigt for Højre selv, at det ikke tør svare uden først at reservere sig alt muligt af Hensyn til Flertallet her oven over.

Det var egentlig kun det, jeg havde Lyst til at bemærke overfor det ærede Medlems Udtalelse, men jeg vil dog gøre en enkelt Bemærkning angaaende Realiteten i, hvad han sagde om den almindelige Valgret. Til en Begyndelse talte han ret lovende om sin og sit Partis Ivrighed for denne Sags Gennemførelse, men han sluttede med at sige, at der selvfølgelig ikke var nogen, der ventede, at Forslaget skulde kunne blive gennemført i den Skikkelse, det havde, da det sidst forelaa her i Tinget. Han føjede til, at han heller ikke troede, der var ret mange, som ønskede det. Jeg kan nu forsikre det ærede Medlem, at der er „ret mange“, som ønske det, og hvis det ærede Medlem mener, at der skal være Haab for ham og hans Parti om at komme uden om Spørgsmaalet, som det er forelagt her i Folketinget, som det er præciseret baade fra Ministerens og vore Ordførers Side ved Udtalelser om, at der ikke er Tale om her at flytte Skel,

men om at slette Skel, vil jeg sige til det ærede Medlem, at han tager meget fejl, han og hans Parti kommer ikke uden om i saa Henseende.

De Udtalelser, som det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) fremsatte, forbavdede mig i ikke ringe Grad. De ere af den Natur, at jeg synes, at enten maa man lade dem ligge, eller ogsaa maa man ofre mere Tid paa dem, end jeg er til Sinds at ofre paa dem paa denne Tid af Dagen, da jeg ogsaa har andet, jeg gerne vilde have sagt. Imidlertid vil jeg alligevel til disse Udtalelser knytte et Par Bemærkninger. Først vil jeg sige, at naar det fra hans Side i Tilslutning til, hvad han tidligere har sagt, meget stærkt blev understreget, at det var ønskeligt og nødvendigt — ja, han føjede endog til, at det var paatrængende nødvendigt —, at Forsvarskommissionen snarest muligt afgav en Betænkning, saa at vi nu kunde komme til Ende med Forhandlingerne om Forsvarets Ordning, kan jeg for saa vidt give min Tilslutning dertil, som jeg ved — og der kan jeg bedre udtale mig end den ærede Ordfører, da han staar som Medlem af Forsvarskommissionen —, at det ogsaa fra det Partis Side, hvortil jeg hører, er et indtrængende Ønske, at Forsvarskommissionen snarest muligt maatte afgive sin Betænkning, saa at vi kunde komme til en Løsning af dette store og vanskelige Spørgsmaal. Jeg var ikke fri for i de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med, at se noget, som tydede paa en Kritik af, at Forsvarskommissionen ikke allerede havde afgivet sin Betænkning. Deri vil jeg ikke give det ærede Medlem min Tilslutning. Den højtærede Formand for Forsvarskommissionen har i et Partimøde erklæret — og skønt det er sagt i et Partimøde, er det dog kommet offentlig frem, der er jo meget, som bliver sagt i et Partimøde, der siden bliver trukket offentlig frem —, at der er arbejdet med al den Kraft og Energi i Forsvarskommissionen, som med Billighed kan forlanges. Og naar der hos alle Medlemmer i Forsvarskommissionen og indenfor alle Partier synes at være et stærkt Ønske om snarest muligt at komme til en Løsning af denne Sag og om, at Forsvarskommissionens Betænkning maatte komme til at foreligge, synes jeg, at vi i saa Henseende kunne være forvissede om, at der fra Forsvarskommissionens Side vil blive arbejdet med al den Energi, der med Billighed kan forlanges. Men jeg mener derfor ikke, at det er af Vejen — og derfor